

Rundskab, at et Brev ikke er besørget, desto større er den deraf flydende Fordeel for de Paa-gjældende.

Den Omstændighed, at man som Følge af denne Ordning i nogle Tilfælde maa aabne Brevet, har efter Finantsministeriets Mening ikke en saadan Betydning, at man derfor bør lade bemeldte Ordning falde og derved give Slip paa de dermed forbundne Fordele, tilmed naar hensees til, at Brevaabningen kun finder Sted som yderste Middel for at erholde Rundskab om Affenderens Navn, og selvfølgelig vilde blive foretagen under den strengeste Control af enkelte dertil særlig beskikkede Personer, der forinden maatte have afgivet edelig Forsikkring om den dybeste Hemmeligholdelse af, hvad de paa denne Maade fik Rundskab om. Det skal endnu bemærkes, at det bestandig vil staae i enhver Brevsforivers Magt selv at forebygge, at hans Breve blive aabne, saafom ved at skrive sit Navn bagpaa Brevet, eller paa anden lignende Maade.

Da den paatænkte Systemforandring blandt Andet ogsaa væsentlig tilsigter at hidføre en større Hurtighed i Brevenes eventuelle Tilbagevendelse til Affenderne, maa den nu for Tid anordnede Rigtighed af 14 Dage paa Ankomststedet betydelig forkortes for almindelige Breve, der formeentlig bør tilbageendes, saasnart det trods al anvendt Umage ikke er muligt at faae dem besørge og der ikke længere er nogen Sandshylighed for, at yderligere Bestræbelser ville føre til noget Resultat.

Ganste at opgibe Brevenes Tilbagevendelse fra Posthuset paa Ankomststedet til Posthuset paa Afgangstedet vil imidlertid ikke være tilraadeligt, endstjøndt denne Tilbagevendelse, som ovenanført, i alt Fald i Frankrig og Belgien ikke finder Sted. — Uagtet Finantsministeriet, som alt bemærket, ikke nærer nogensomhelst Betænkelighed ved at foreslaae den omhandlede Brevaabning indført her i Landet, maa man dog paa den anden Side holde for, at denne Foranstaltning kun bør iværksættes, naar alle andre Midler til at faae Brevene anbragte ere udtømte, og der er dog steds endnu en Mulighed for, at Posthuset paa Affendestedet af et Brevs Haandskrift, Segl eller andre ydre Kjendetegn kan udfinde dets Affender, hvem det da, ved Vibeholdelse af den her nævnte Tilbagevendelse, kan blive tilstillet, uden at man behøver at tye til den Udvei, at aabne det. Nogen Forstakelse af Betydning vil ved de nuværende hurtige Postgange ikke derved kunne foranlediges, da der ikke ved et Brevs Tilbagekomst til Afgangstedet skal være Tale om her at foranstalte nye Undersøgelser, Fremlysninger eller Bekjendtgjørelser, men kun om at forsøge, hvorvidt det ved den blotte Intuition skulde kunne lykkes Posthuset at udfinde Affenderen, hvorefter det, naar dette ikke viser sig at være Tilfældet, vilde være at indsende til Nabning.

Naar Brevaabningen blev indført, vilde den nu anordnede maanedlige Bekjendtgjørelse af de til Afgangstedet retournerede Breve ganske kunne bortfalde. Der vil da kun blive Spørgsmaal om her i Staden at udstede Bekjendtgjørelse om, hvilke Breve det, efter at Brevaabningen har fundet Sted, ikke har viist sig muligt at besørge. Saavidt bekjendt, finder en saadan Bekjendtgjørelse ikke Sted i noget af de Lande, hvor Brevaabningen er etableret; her i Landet turde det imidlertid, paa Grund af de mindre locale Forhold, være hensigtsmæssigt at følge en anden Fremgangsmaade, og man har da tænkt sig, at Bekjendtgjørelsen maaskee passende kunde udstedes for Breve for hele Landet i den „Berlingste Tidende“ en bestemt Dag i Ugen.

Ved Postregnskabsvæsenets Overgang til Generaldecisoratet for Postvæsenets Regnskabs-sager overtog sidstnævnte Institution ogsaa den indtil da i Generalpostamtet (Generalpostdirektoratet) foretagne, ved Plakat af 10de Mars 1800 paabudne aarlige Nabning af de ubesørge Breve, og der er ikke siden indtraadt nogen Forandring i dette Forhold, hvortil der ei heller var Anledning, saalænge de ubesørge Breve maatte betragtes som Udgiftsbilag til de locale Postregnskaber.